

Schubertiada

Vilabertran

Julia Kleiter, soprano
Julius Drake, piano

Dilluns 21 d'agost de 2023
20:30 h

- 13' **FELIX MENDELSSOHN** (1809 — 1847)
Auf Flügeln des Gesanges, op. 34/2 (1834)
Reiselied, op. 34/6 (1837)
Morgengruss, op. 47/2 (1839)
Allnächtlich im Traume, op. 86/4 (ca. 1834)
Gruss, op. 19a/5 (1832)
Neue Liebe, op. 19a/4 (1832)
- 10' **CLARA SCHUMANN** (1819 — 1896)
Sie liebten sich beide, op. 13/2 (1842)
Ich stand in dunklen Träumen, op. 13/1 (1844)
Lorelei (1843)
- 15' **JOHANNES BRAHMS** (1833 — 1897)
Meerfahrt, op. 96/4 (1884)
Es schauen die Blumen, op. 96/3 (1884)
Sommerabend, op. 85/1 (1878)
Mondenschein, op. 85/2 (1878)
Der Tod das ist die kühle Nacht, op. 96/1
(1884)
Von ewiger Liebe, op. 43/1 (1864)

- ERICH WOLFGANG KORNGOLD
(1897 — 1957)
- 16' **Vier Lieder des Abschieds**, op. 14 (1921)
Sterbelied
Dies eine kann mein Sehnen nimmer fassen
Mond, so gehst du wieder auf
Gefasster Abschied
- GUSTAV MAHLER (1860 — 1911)
- 20' **Lieder nach Gedichten von Friedrich Rückert**
(1901)
Blicke mir nicht in die Lieder
Liebst du um Schönheit (1902)
Um Mitternacht
Ich atmet' einen linden Duft
Ich bin der Welt abhanden gekommen

— PAUSA —

© David Borrat

LIED THE FUTURE

“La joventut s'estima més ser estimulada que ser instruïda.”

Johann Wolfgang von Goethe

LA PLATAFORMA OBERTA AL TALENT EUROPEU DE LA SCHUBERTÍADA

Lied the Future és el programa de suport a joves talents europeus en l'àmbit de la cançó poètica i de la música de cambra. La Schubertiàda reforça així el seu vessant pedagògic, iniciat el 1994 amb el Curs Internacional de Lied i complementat des del 2018 amb l'Acadèmia de la Schubertiàda. El programa facilita el **treball continuat amb grans mestres**, **reforça els concerts-debut** en el marc de la Schubertiàda iaprofita la capacitat de projecció del festival per ajudar els joves artistes becats a introduir-se en el circuit mitjançant una **xarxa internacional de concerts**.

Vols donar suport als joves músics
del programa *Lied the Future*?

Escriu-nos a info@schubertiada.cat

“Lied the Future” és un projecte de l'Associació Franz Schubert,
en col·laboració amb la Fundació Banc Sabadell.

Associació
Franz Schubert

BSabadell
Fundació

www.schubertiada.cat/ca/lied-the-future

L'amor, de Heine a Rückert

Manuel Capdevila i Font

Musicògraf

Amb una única excepció final, tota la primera part d'aquest programa està dedicada a Heinrich Heine. Si algun poeta era indicat per inspirar a compositors romàntics alemanys, era indubtablement Heine: un dels seus llibres de poesies més celebrats fou precisament el *Buch der Lieder* (Llibre de cançons), i un dels primers fou el *Lyrisches Intermezzo* (Intermezzo líric).

El primer compositor important que el descobrí fou Schubert, que compongué els seus sis poemes de son *Cant del cigne* quan Heine només tenia vint-i-vuit anys. Però fou Schumann qui més el musicà: quaranta lieder, tots compostos el 1840, quan Heine ja tenia quaranta-tres anys; el conegué personalment quan en tenia vint-i-vuit, i el descrigué amb aquestes paraules: “*A la seva boca hi havia un somriure amarg, irònic, però una gran rialla sobre les foseses de la vida [...] aquella sàtira amarga que hom sent massa sovint en les seves Imatges de Viatge, aquell ressentiment profund, interior, contra la vida [...] feia molt atractiva la seva conversa*”.

Mendelssohn compongué vint-i-un lieder amb poemes de Heine. Quan compongué els dos primers, *Cruss i Neue Liebe*, tenia vint-i-tres anys i Heine, trenta-cinc. Es pot dir, per tant, que fou dels primers a musicar-lo. La joventut dels dos facilità sens dubte que els seus esperits s'entenguessin tan bé. La temàtica dels sis lieder del recital d'avui gira a l'entorn de l'amor, amb una presència constant de la natura, els dos temes molt presents en l'obra del poeta i del músic. *En les ales del cant (Auf Flügeln des Cesanges)* és on el poeta porta a l'estimada fins a les prades del Ganges, on totes les flors l'estan esperant. La *Cançó del viatge (Reiselied)* la canta cavalcant cap a la casa de l'estimada, que surt a rebre'l entre els murmuris del vent. La *Salutació matinal (Morgengruss)* va dirigida a l'estimada, que encara dorm somniant amb ell.

La veu *Cada nit en somnis* (*Allnächtlich im Traume*), però al matí no en queda res. La *Salutació* (*Cruss*) és per a la rosa, en mig de les margarides. Finalment, qui és el *Nou amor* (*Neue Liebe*)? És l'envoltat de màgia que arriba al bosc, o aquest és la mort?

Els tres lieder que segueixen, de Clara Schumann, són d'entorn el 1843, quan Heine ja tenia 46 anys. El seu marit ja feia tres anys que havia escrit els seus quaranta. Tots tres tenen una relació no gaire positiva amb l'amor. A *Era un somní obscur* (*Ich stand in dunklen Träumen*) apareix l'amor, però només per comprovar que està perdut per sempre. Ambdós s'estimaven (*Sie liebten sich beide*), però cap dels dos sabia que estaven morts. *Lorelei* és el conte d'aquesta malèfica encisadora que el poeta no es pot treure del pensament.

Brahms només musicà sis lieder de Heine; cinc formen part d'aquest programa, dos de l'any 1878 i tres del 1884; Heine feia vint-i-dos i vint-i-vuit anys respectivament que havia mort oblidat a París. En tots es parla de l'amor. El *Viatge per mar* (*Meerfahrt*) el fan en una lleugera barca dos descontentats enamorats. *Miren totes les flors* (*Es schauen die Blume*) cap al sol, totes les cançons cap a l'estimada. El *Vespre d'estiu* (*Sommerabend*) il·lumina tota la natura mentre una bella sàlfide es banya al clar de lluna. I *La mort és la freda nit* (*Der Tod das ist die kühle Nacht*), però l'amor pur canta en un arbre en la boca d'un rossinyol. El programa inclou una sisena cançó de Brahms, aquesta sobre un poema de Leopold Haupt que glossa una cançó popular lusaciana, *D'amor etern* (*Von ewiger Liebe*), en la qual dos enamorats comenten la fermesa del seu amor.

El canvi temàtic en arribar a la segona part és brutal. De l'amor passem a la mort. Venen quatre *Cançons de l'adeu* (*Vier Lieder des Abschieds*) de Korngold: en el *Cant del moribund* (*Sterbelied*), aquest demana indiferència en comptes de planys i dol. En canvi, en *El meu deler mai no podrà comprendre això* (*Dies eine kann mein Sehnen nimmer fassen*), lamenta haver sigut abandonat. *Lluna, així que tornes a sortir* (*Mond, so gehst du wieder auf*) és un cant a l'acceptació del comiat. *El comiat serà* (*Cefasster Abschied*) és un cant a un comiat feliç.

I Mahler per acabar, amb cinc poemes de Friedrich Rückert, un poeta molt més inspirador per a ell que Heine. Mentre que d'aquest només musicà dos poemes, d'aquell en musicà deu, xifra només superada pels vint poemes trets del recull *Des Knaben Wunderhorn* de Von Arnim i Brentano. *No em miris en les cançons* (*Blätter mir nicht in die Lieder*) no vol que aquestes es tafanegin, com les abelles, que no volen que es mirin les seves celles. *Si estimes la bellesa* (*Liebst du um Schönheit*) opina sobre el que no s'ha d'estimar i el que sí. *A mitjanit* (*Um Mitternacht*) cap estrella l'ha somrigut, cap pensament l'ha consolat, en el seu cor només batzega el dolor, no pot guanyar la batalla del sofriment, només pot confiar en el Senyor. *Aspirava un suau perfum* (*Ich atmet' einen linden Duft*), el d'una branca de til·ler, el present d'una mà estimada, el perfum de l'amor; està perdut per al món (*Ich bin der Welt abhanden gekommen*).

Julia Kleiter, soprano

© Frank Schermann

Julia Kleiter va fer el seu debut operístic el 2004, com a Pamina (*Die Zauberflöte*), a l'Òpera de la Bastilla de París. Ha interpretat, entre d'altres, els papers de Comtessa (*Le nozze di Figaro*), Ilia (*Idomeneo*), Agathe (*Der Freischütz*), Donna Anna (*Don Giovanni*) o Eva (*Die Meistersinger von Nürnberg*). Recentment, ha cantat l'*Stabat Mater* i el *Requiem* de Dvořák, *Das Paradies und die Peri* de Schumann, *Ein deutsches Requiem* de Brahms, *La creació* de Haydn, *L'oratori de Nadal* de Bach i el *Te Deum* de Bruckner. Julia Kleiter ofereix sovint recitals de cançó al Wigmore Hall de Londres, a París, Madrid, Munic i a la Schubertiada Schwarzenberg. Actua regularment amb els pianistes Michael Gees i Julius Drake i ha actuat també a la Pierre Boulez Saal de Berlín, el Musikverein de Viena, el Mozarteum de Salzburg i la Philharmonie d'Essen.

Aquest és el tercer concert de Julia Kleiter a la Schubertiada; hi va debutar l'any 2021.

Julius Drake, piano

© Marco Borggreve

Julius Drake viu a Londres i gaudeix d'una reputació internacional com un dels millors instrumentistes del seu camp, col·laborant amb molts dels principals artistes del món. The New Yorker l'ha descrit com un "pianista acompañant sense pariò". Apareix regularment en els principals auditoris i festivals de música. El seu apassionat interès per la cançó ha generat invitacions per dissenyar sèries de cançons per al Wigmore Hall de Londres, la BBC i el Royal Concertgebouw d'Amsterdam. La seva sèrie anual de recitals de cançons -Julius Drake and Friends- a l'hístoric Middle Temple Hall de Londres ha presentat recitals amb molts cantants destacats com Thomas Allen, Olaf Bär, Ian Bostridge, Angelika Kirchschlager, Iestyn Davies, Veronique Gens, Felicity Lott, Simon Keenlyside, Christopher Maltman o Christoph Prégardien.

Aquest és el vuitè concert de Julius Drake a la Schubertiada; hi va debutar l'any 2012.

www.schubertiada.cat

Col·laborador principal

Sabadell
Fundació

Amb el suport de

Generalitat de Catalunya
Departament
de Cultura

Organitzat per

Asociació
Franz Schubert

SCHUBERTIADE

SCHWARZENBERG

del 15 al 23 de juny
del 24 d'agost a l'1 de setembre 2024

HOHENEMS

del 27 d'abril a l'1 de maig
de l'11 al 14 de juliol / del 2 al 6 d'octubre 2024

RECITALS DE LIED - RECITALS DE PIANO - CONCERTS DE CAMBRA

Louise Alder, Leif Ove Andsnes, Apollon Musagète Quartett, Ilker Arcayürek, Aris Quartett, Armida Quartett, Michael Barenboim, Elena Bashkirova, Andreas Bauer Kanabas, Belcea Quartet, Guillaume Bellom, Kristian Bezuidenhout, Ian Bostridge, Ammiel Bushakevitz, Gautier Capuçon, Renaud Capuçon, Gérard Caussé, Bertrand Chamayou, Guillaume Chillemme, Martina Consonni, Michela Sara De Nuccio, Helmut Deutsch, Karel Dohnal, Julius Drake, Elias String Quartet, Christoph Eß, Till Fellner, Jeremias Fiedl, Tomáš Františ, David Fray, Josef Gilgenreiner, Matthias Goerne, Filippo Gorini, Patrick Grahl, Raphaëla Gromes, Julia Hagen, Hagen Quartett, Viviane Hagner, Marc-André Hamelin, Daniel Heide, Nikola Hillebrand, Hartmut Höll, Gerold Huber, Sarah Jégou-Sageman, Dag Jensen, Jerusalem Quartet, Victor Julien-Laferrière, Adam Laloum, Sharon Kam, Christiane Karg, Julia Kleiter, Katharina Konradi, Harriet Krijgh, Konstantin Krimmel, Adrien La Marca, Dejan Lazić, Elisabeth Leonskaja, Paul Lewis, Niklas Liepe, Mandelring Quartett, Malcolm Martineau, Sabine Meyer, Joseph Middleton, Minetti Quartett, Benedict Mitterbauer, Martin Mitterrutzner, Nils Mönkemeyer, Daniel Müller-Schott, Oberon Trio, Anne Sofie von Otter, Pavel Haas Quartett, Mauro Peter, Jan Petryka, Francesco Piemontesi, Alois Posch, Christoph Prégardien, Quartetto di Cremona, Quatuor Modigliani, Sophie Rennert, Petr Ries, Fatma Said, Andrè Schuen, Schumann Quartett, Golda Schultz, Baiba Skride, Lauma Skride, Kian Soltani, Alexey Stadler, David Steffens, Knut Sundquist, Yaara Tal & Andreas Groethuysen, Emmanuel Tjeknavorian, Maren Ulrich, Přemysl Vojta, Jonathan Ware, William Youn, Christian Zacharias, Georg Zeppenfeld

Informació i venda d'entrades

Schubertiade GmbH, P. O. Box 100, 6845 Hohenems, Austria

Tel +43/(0)5576/72091, Email: info@schubertiade.at

www.schubertiade.at

Schubertiada

Vilabertran

Dilluns 21 d'agost de 2023
20:30 h
Canònica de Santa Maria
de Vilabertran

Julia Kleiter, soprano
Julius Drake, piano

FELIX MENDELSSOHN (1809 — 1847)

Heinrich Heine (1797 — 1856)

Auf Flügeln des Gesanges

Auf Flügeln des Gesanges,
Herzliebchen, trag' ich dich fort,
Fort nach den Fluren des Ganges,
Dort weiss ich den schönsten Ort.

Dort liegt ein rotblühender Garten
Im stillen Mondenschein;
Die Lotosblumen erwarten
Ihr trautes Schwesterlein.

Die Veilchen kichern und kosen,
Und schaun nach den Sternen empor;
Heimlich erzählen die Rosen
Sich duftende Märchen ins Ohr.

Es hüpfen herbei und lauschen
Die frommen, klugen Gazell'n;
Und in der Ferne rauschen
Des heil'gen Stromes Well'n.

Dort wollen wir niedersinken
Unter dem Palmenbaum,
Und Lieb' und Ruhe trinken
Und träumen seligen Traum.

En les ales del cant

En les ales del cant,
et porto, estimada,
cap a les prades del Ganges,
coneç allà el més bonic indret.

Hi ha un jardí enrojolat
a la tranquil·la llum de la lluna;
les flors de lotus esperen
la seva estimada germaneta.

Les violetes riuen i s'acaronen,
mirant cap a les estrelles;
les roses s'expliquen a cau d'orella,
secretament, contes perfumats.

Hi salten i paren l'orella
les pietoses i eixerides gaseles;
i en la llunyania murmuren
les ones del riu sagrat.

Allà davallarem
sota les palmeres,
i beurem amor i pau,
i tindrem somnis benaurats.

Heinrich Heine

Reiselied

Der Herbstwind rüttelt die Bäume,
Die Nacht ist feucht und kalt;
Gehüllt im grauen Mantel,
Reite ich einsam im Wald.

Und wie ich reite, so reiten
Mir die Gedanken voraus;
Sie tragen mich leicht und luftig
Nach meiner Liebsten Haus.

Die Hunde bellen, die Diener
Erscheinen mit Kerzengeflirr;
Die Wendeltreppe stürm' ich
Hinauf mit Sporengeklirr.

Im leuchtenden Teppichgemache,
Da ist es so duftig und warm,
Da harret meiner die Holde,
Ich fliege in ihren Arm!

Es säuselt der Wind in den Blättern,
Es spricht der Eichenbaum:
“Was willst du, törichter Reiter,
Mit deinem törichten Traum?”

Heinrich Heine

Morgengruss

Über die Berge steigt schon die Sonne,
Die Lämmerherde läutet von fern:
Mein Liebchen, mein Lamm,
Meine Sonne und Wonne,
Noch einmal säh' ich dich gar zu gern!

Ich schaue hinauf mit spähender Miene,
“Leb wohl, mein Kind,
Ich wandre von hier!

Cançó de viatge

El vent tardoral sacseja els arbres,
la nit és humida i freda;
embolcallat en un abric gris
cavalco solitari pel bosc.

I mentre cavalco, em precedeixen
els meus pensaments,
que em porten lleugers i aeris
a la casa de l'estimada.

Lladren els gossos, els criats
apareixen amb canelobres,
i pujo impacient per l'escala de cargol
fent resonar els esperons.

La lluminosa sala dels tapisos
és airejada i càlida,
l'estimada corre cap a mi
i jo volo cap els seus braços.

El vent murmura entre les fulles,
i el roure pregunta:
“Què vols, cavaller eixelebrat,
amb el teu eixelebrat somni?”

Salutació matinal

Ja surt el sol damunt de les muntanyes,
sonen llunyans els ramats d'ovelles,
estimada, ovelleta meva,
el meu sol i el meu delit,
m'agradaria molt tornar-te a veure!

Miro enlaire amb posat vigilant,
“Adeu-siau, estimada,
me'n vaig d'aquí!

Leb' wohl, mein Kind!"
Vergebens! es regt sich keine Gardine:
Sie liegt noch und schläft
Und träumt von mir.

Heinrich Heine

Allnächtlich im Traume

Allnächtlich im Traume seh' ich dich
Und seh' dich freundlich grüssen,
Und laut aufweinend stürz' ich mich
Zu deinen süßen Füssen.

Du siehst mich an wehmüglich
Und schüttelst das blonde Köpfchen,
Aus deinen Augen schleichen sich
Die Perlentränentröpfchen.

Du sagst mir heimlich ein leises Wort,
Und gibst mir den Strauss von Cypressen.
Ich wache auf, und der Strauss ist fort,
Und's Wort hab' ich vergessen.

Heinrich Heine

Gruss

Leise zieht durch mein Gemüt
Liebliches Geläute;
Klinge, kleines Frühlingslied,
Kling hinaus ins Weite.

Zieh hinaus bis an das Haus
Wo die Veilchen sprießen;
Wenn du eine Rose schaust,
Sag, ich laß sie grüßen.

Adeu-siau, estimada"
És inútil! No es belluga cap cortina;
encara és al llit, i dorm
i somnia en mi.

Cada nit en somnis

Cada nit et veig en somnis,
et veig saludar-me amablement,
jo ploro vivament i em llenço
als teus dolços peus.

Tu em mires melangiosa
i mous el teu capet ros;
dels teus ulls surten furtives
les gotes perlades de les teves llàgrimes.

Em dius secretament una dolça paraula
i em dónes un ram de xiprers.
Quan em desperto, el ram no hi és
i he oblidat la paraula.

Salutació

Llisqueu suauament per la meva ànima,
sons estimats!
Sona, petita cançó de primavera,
ressона cap a la llunyania!

Llisca fins a la casa
on floreixen les violetes;
i quan vegis una rosa,
digues-li que la saludo.

Heinrich Heine

Neue Liebe

In dem Mondenschein im Walde
Sah ich jüngst die Elfen reiten,
Ihre Hörner hört ich klingen,
Ihre Glöcklein hört ich läuten.

Ihre weissen Rösslein trugen
Goldnes Hirschgeweih und flogen
Rasch dahin; wie wilde Schwäne
Kam es durch die Luft gezogen.

Lächelnd nickte mir die Kön'gin,
Lächelnd, im Vorüberreiten.
Galt das meiner neuen Liebe?
Oder soll es Tod bedeuten?

CLARA SCHUMANN (1819 — 1896)

Heinrich Heine (1797 — 1856)

Sie liebten sich beide

Sie liebten sich beide, doch keiner
Wollt' es dem andern gestehn;
Sie sahen sich an so feindlich,
Und wollten vor Liebe vergehn.

Sie trennten sich endlich und sah'n sich
Nur noch zuweilen im Traum;
Sie waren längst gestorben
Und wussten es selber kaum.

Nou amor

En el bosc a la llum de la lluna
vaig veure cavalcar els elfs recentment ,
vaig sentir sonar els seus corns,
vaig sentir repicar les seves campanetes.

Els seus corserets blancs portaven
cornamentes daurades de cérvol i volaven
embriagats; com un cigne salvatge
arribà portada pel l'aire.

La reina em saludà somrient,
somrient passà cavalcant,
és això el meu nou amor?
O significa la mort?

Ambdós s'estimaven

Ambdós s'estimaven, però cap
volia confessar-ho a l'altre;
es miraven amb hostilitat,
i volien morir-se d'amor.

Es separaren finalment i es veien
de tant en tant en somnis;
feia temps que eren morts,
i amb prou feines ho sabien.

Heinrich Heine

Ich stand in dunklen Träumen

Ich stand in dunklen Träumen
Und starrte ihr Bildnis an,
Und das geliebte Antlitz
Heimlich zu leben begann.

Um ihre Lippen zog sich
Ein Lächeln wunderbar,
Und wie von Wehmutstränen
Erglänzte ihr Augenpaar.

Auch meine Tränen flossen
Mir von den Wangen herab,
Und ach, ich kann's nicht glauben,
Daß ich dich verloren hab!

Era en un somni obscur

Era en un somni obscur
i vaig mirar la seva imatge de fit a fit,
i el rostre estimat
començà a viure secretament.

Aparegué en els seus llavis
un somriure meravellós,
i en els ulls brillaren
llàgrimes de melangia.

També les meves llàgrimes
caigueren per les meves galtes...
i ai!, no em puc creure
que t'hagi perduda!

Heinrich Heine

Lorelei

Ich weiß nicht, was soll es bedeuten,
Daß ich so traurig bin;
Ein Märchen aus alten Zeiten,
Das kommt mir nicht aus dem Sinn.

Die Luft ist kühl und es dunkelt,
Und ruhig fließt der Rhein;
Der Gipfel des Berges funkelt
Im Abendsonnenschein.

Die schönste Jungfrau sitzt
Dort oben wunderbar,
Ihr gold'nes Geschmeide blitzet,
Sie kämmt ihr gold'nes Haar.

Sie kämmt es mit gold'nem Kämme
Und singt ein Lied dabei;
Das hat eine wundersame,
Gewaltige Melodei.

Den Schiffer im kleinen Schiffe
Ergreift es mit wildem Weh;
Er schaut nicht die Felsenriffe,
Er schaut nur hinauf in die Höh'.

Ich glaube, die Wellen verschlingen
Am Ende Schiffer und Kahn;
Und das hat mit ihrem Singen
Die Lorelei getan.

Lorelei

No sé el per què
de la meva tristesa;
un antic conte de fades,
que no em puc treure del pensament.

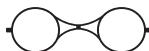
L'aire és fred i es fa fosc,
i el Rin corre tranquil;
el cim de la muntanya centelleja
a la llum del capvespre.

La donzella més bella seu
meravellosa allà dalt,
els seus joells daurats lluen,
mentre es pentina el cabells daurats.

Els pentina amb una pinta daurada,
i canta una cançó
d'una melodia estranya
i poderosa.

Al barquer de la petita barca
li agafa una tristesa salvatge;
no mira els esculls,
només mira cap a dalt.

Em penso que les ones s'empassaren
al final barquer i barca;
ho ha provocat Lorelei
amb el seu cant.

JOHANNES BRAHMS

(1833 — 1897)

Heinrich Heine (1797 — 1856)

Meerfahrt

Mein Liebchen, wir saßen beisammen
Traulich im leichten Kahn.
Die Nacht war still und wir schwammen
Auf weiter Wasserbahn.

Die Geisterinsel, die schöne,
Lag dämmrig im Mondenglanz;
Dort klangen liebe Töne
Und wogte der Nebeltanz.

Dort klang es lieb und lieber
Und wogt es hin und her;
Wir aber schwammen vorüber
Trostlos auf weitem Meer.

Heinrich Heine

Es schauen die Blumen

Es schauen die Blumen alle
Zur leuchtenden Sonne hinauf;
Es nehmen die Ströme alle
Zum leuchtenden Meere den Lauf.

Es flattern die Lieder alle
Zu meinem leuchtenden Lieb;
Nehmt mit meine Tränen und Seufzer,
Ihr Lieder wehmütig und trüb!

Viatge per mar

Estimada, sèiem tots dos
plàcidament en la lleugera barca.
La nit era tranquilla, i navegàvem
per l'àmplia superfície del mar.

La bella illa encantada
es dibuixava imprecisa a la llum de la lluna;
se sentien dolces tonades,
i ens bressolava la dansa de la boira.

Sonaven cada vegada més belles,
mentre ens bressolava amunt i avall,
però vàrem passar de llarg,
desconhortats, pel mar extens.

Miren totes les flors

Miren totes les flors
cap el sol resplendent;
prenen tots els rius
el camí de la mar resplendent.

Volent totes les cançons
cap a la meva resplendent estimada;
emporteu-vos les meves llàgrimes i sospirs,
cançons melangioses i ombrívoles!

Heinrich Heine

Sommerabend

Dämmernd liegt der Sommerabend
Über Wald und grünen Wiesen;
Goldner Mond im blauen Himmel
Strahlt herunter, duftig labend.

An dem Bache zirpt die Grille,
Und es regt sich in dem Wasser,
Und der Wandrer hört ein Plätschern
Und ein Atmen in der Stille.

Dorten, an dem Bach alleine,
Badet sich die schöne Elfe;
Arm und Nacken, weiß und lieblich,
Schimmern in dem Mondenscheine.

Heinrich Heine

Mondenschein

Nacht liegt auf den fremden Wegen,
Krankes Herz und müde Glieder,—
Ach, da fließt, wie stiller Segen,
Süßer Mond, dein Licht hernieder;

Süßer Mond, mit deinen Strahlen
Scheuchest du das nächtge Grauen;
Es zerrinnen meine Qualen
Und die Augen übertauen.

Heinrich Heine

Der Tod das ist die kühle Nacht

Der Tod das ist die kühle Nacht,
Das Leben ist der schwüle Tag.
Es dunkelt schon, mich schläfert,
Der Tag hat mich müd gemacht.

Vespre d'estiu

La foscor s'estén en el vespre estival
damunt dels boscos i els prats verds;
en el cel blau la lluna daurada
brilla entre fresquívols perfums.

En el rierol canten els grills,
les aigües es mouen,
i el caminant sent en el silenci
un xipolleig i una respiració.

I sola allà en el rierol
es banya una bella sàlfide;
el braç i l'espantlla, blancs i adorables,
brillen al clar de lluna.

Clar de lluna

La nit s'estén sobre camins estrangers,
cor malalt i cames cansades...
ah, dolça lluna, la teva llum
m'arriba com una benedició!

Dolça lluna, amb els teus raigs
espantes les angoixes de la nit,
allunyes les meves penes,
i la rosada humiteja els meus ulls.

La mort és la freda nit

La mort és la freda nit,
la vida és el dia sufocant.
Ja vespreja, em ve son,
el dia m'ha cansat.

Über mein Bett erhebt sich ein Baum,
Drin singt die junge Nachtigall;
Sie singt von lauter Liebe,
Ich hör es sogar im Traum.

August Heinrich Hoffmann von Fallersleben (1798 — 1874)

Von ewiger Liebe

Dunkel, wie dunkel in Wald und in Feld!
Abend schon ist es, nun schweigt die Welt.

Nirgend noch Licht und nirgend noch Rauch,
Ja, und die Lerche sie schweigt nun auch.

Kommt aus dem Dorfe der Bursche heraus,
Gibt das Geleit der Geliebten nach Haus,

Führt sie am Weidengebüsch vorbei,
Redet so viel und so mancherlei:

"Leidest du Schmach und betrübest du dich,
Leidest du Schmach von andern um mich,

Werde die Liebe getrennt so geschwind,
Schnell wie wir früher vereinigt sind.

Scheide mit Regen und scheide mit Wind,
Schnell wie wir früher vereinigt sind."

Spricht das Mägdelein, Mägdelein spricht:
"Unsere Liebe sie trennet sich nicht!"

Fest ist der Stahl und das Eisen gar sehr,
Unsere Liebe ist fester noch mehr.

Eisen und Stahl, man schmiedet sie um,
Unsere Liebe, wer wandelt sie um?

Eisen und Stahl, sie können zergehn,
Unsere Liebe muß ewig bestehn!"

Sobre el meu llit s'alça un arbre,
en ell hi canta el jove rossinyol;
canta l'amor pur,
el sento, el sento àdhuc en somnis.

D'amor etern

Foscos, que foscos els boscos i els camps!
És ja de nit, i el món està silenciós.

Enlloc una llum, enlloc un soroll,
sí, àdhuc l'alosa ha callat.

El noi surt del poble
per acompañar a casa l'estimada,

la guia per entre els arbustos del camp,
i li parla molt animat:

"Si fossis humiliada i t'entristissis,
si fossis humiliada per altres per culpa meva,

desapareixeria el nostre amor amb rapidesa,
amb la mateixa com ens vàrem unir.

Ens separaríem amb pluja i amb vent,
tan ràpidament com ens vàrem unir."

Parla la noia i i contesta:
"El nostre amor mai no desapareixerà!

L'acer és molt ferm i també ho és el ferro,
però el nostre amor és encara més ferm!

El ferro i l'acer poden ser fosos,
però qui pot canviar el nostre amor?

El ferro i l'acer poden liquar-se,
el nostre amor durarà eternament!"

ERICH WOLFGANG KORNGOLD (1897 — 1957)

Vier Lieder des Abschieds

Christina Rossetti (1830 — 1894)

Versió alemana d'Alfred Kerr (1867 — 1948)

Sterbelied

Laß Liebster, wenn ich tot bin,
laß du von Klagen ab.
Statt Rosen und Cypressen
wächst Gras auf meinem Grab.

Ich schlafe still im Zwielichtschein
in schwerer Dämmernis -
Und wenn du willst, gedenke mein
und wenn du willst, vergiß.

Ich fühle nicht den Regen,
ich seh' nicht, ob es tagt,
ich höre nicht die Nachtigall,
die in den Büschchen klagt.

Vom Schlaf erweckt mich keiner,
die Erdenwelt verblich.
Vielleicht gedenk ich deiner,
vielleicht vergaß ich dich.

Quatre cançons de comiat

Cançó del moribund

Deixa, estimat, quan estigui mort,
qualsevol queixa.
En comptes de roses i xiprers
planta herba sobre la meva tomba.

Jo dormo silencios a la llum del crepuscle
en una profunda foscor.
I si vols, pensa en mi,
i si vols, oblida'm.

No sento la pluja
no veig quan neix el dia,
no sento el rossinyol,
que es queixa en els matolls.

Ningú no em desperta,
el món terrenal s'esvaní,
potser jo pensi en tu,
potser t'hauré oblidat.

Edith Ronsperger (1880 — 1921)

Dies eine kann mein Sehnen nimmer fassen

Dies eine kann mein Sehnen nimmer
fassen,
daß nun von mir zu dir kein Weg mehr führe,
daß du vorübergehst an meiner Türe
in ferne, stumme, ungekannte Gassen.

Wär' es mein Wunsch, daß mir dein Bild
erbleiche,
wie Sonnenglanz, von Nebeln aufgetrunken,
wie einer Landschaft frohes Bild, versunken
im glatten Spiegel abendstiller
Teiche?

Der Regen fällt. Die müden Bäume triefen.
Wie welkes Laub verwehn viel
Sonnenstunden.
Noch hab' ich in mein Los mich nicht
gefunden
und seines Dunkels uferlose Tiefen.

Ernst Lothar (1890 — 1974)

Mond, so gehst du wieder auf

Mond, so gehst du wieder auf
überm dunklen Tal der ungeweinten Tränen?
Lehr, so lehr mich's doch, mich nicht nach
ihr zu sehnen
blaß zu machen Blutes Lauf,
dies Leid nicht zu erleiden
aus zweier Menschen Scheiden.

Sieh, in Nebel hüllst du dich.
Doch verfinstern kannst du nicht den Glanz
der Bilder,
die mir weher jede Nacht erweckt und wilder.
Ach! im Tiefsten fühle ich:
das Herz, das sich mußt' trennen,
wird ohne Ende brennen.

El meu deler mai no podrà comprendre això

El meu deler mai no podrà comprendre
això,
que ara ja cap camí porta del meu al teu,
que passes de llarg davant la meva porta,
per carrers llunyans, callats, desconeiguts.

Voldria que la teva imatge empallidís per
a mi,
com la llum del sol absorbida per la boira,
com la joiosa imatge d'un paisatge, ofegada
en llosos miralls d'estanys en silenciosos
vespres?

Plou. Els arbres cansats degoten,
moltes hores de sol es dispersen com mullat
fullatge.
Encara no m'he trobat amb el meu
destí
ni en les profunditat de ses foscos immenses.

Lluna, així que tornes a sortir

Lluna, així que tornes a sortir
sobre la fosca vall de les llàgrimes no plorades?
Ensenya'm, però ensenya'm a
no enyorar-les,
a fer empallidir la cursa de la sang,
a no patir el dolor
de la separació de dues persones.

Mira, et cobreixes amb la boira,
però no pots enfosquir la brillantor de
les imatges,
que em desperta cada nit més salvatgement.
Ai! en el més profund sento
que el cor, que s'ha de separar,
cremarà sense fi.

Ernst Lothar

Gefasster Abschied

Weine nicht, daß ich jetzt gehe,
heiter lass' dich von mir küsself.
Blüht das Glück nicht aus der Nähe,
fernher wirds dich keuscher grüssen.

Nimm die Blumen, die ich pflückte,
Monatsrosen rot und Nelken -
laß die Trauer, die dich drückte,
Herzens Blume kann nicht welke.

Lächle nicht mit bitterm Lächeln,
stosse mich nicht stumm zur Seite.
Linde Luft wird bald dich fächeln,
bald ist Liebe dein Geleite!

Gib die Hand mir ohne Zittern,
letztem Kuß gib alle Wonne.
Bang' vor Sturm nicht: aus Gewittern
strahlender geht auf die Sonne...

Schau zuletzt die schöne Linde,
drunter uns kein Aug' erspähte.
Glaub', daß ich dich wiederfinde,
ernten wird, wer Liebe säte!
Weine nicht!

Comiat serè

No ploris perquè ara me'n vaig,
deixa que et besi joiosament,
la felicitat no florirà a prop,
lluny et saludarà més castament.

Pren les flors que he collit,
rogues roses del mes i clavells...
abandona el dol que t'oprimeix,
les flors del cor no poden marcir-se.

No somriguis amb somriures amargs,
no m'apartis calladament al costat.
Aviat et refrescarà una dolça brisa,
aviat serà l'amor al teu costat!

Dóna'm la mà sense tremolar,
l'últim bes dóna tots els plaers.
No temís la tempesta: després del temporal
el sol surt més brillant...

Mira finalment els bells tillers,
sota els quals cap ull no ens espiava.
Creu que et retrobaré;
collirà, el qui sembrà amor!
No ploris!...

GUSTAV MAHLER

(1860 — 1911)

Friedrich Rückert (1788 — 1866)

Lieder nach Gedichten von Friedrich Rückert

Blicke mir nicht in die Lieder

Blicke mir nicht in die Lieder!
Meine Augen schlag' ich nieder,
Wie ertappt auf böser Tat.
Selber darf ich nicht getrauen,
Ihrem Wachsen zuzuschauen.
Deine Neugier ist Verrat!

Bienen, wenn sie Zellen bauen,
Lassen auch nicht zu sich schauen,
Schauen selbst auch nicht zu.
Wenn die reichen Honigwaben
Sie zu Tag gefördert haben,
Dann vor allen nasche du!

No em miris en les cançons

No en miris en les cançons!
Baixo els ulls,
com atrapat per una malifeta;
ni jo mateix m'haig d'atrevir
a observar la seva creixença.
La teva curiositat és una traïció.

Les abelles, quan fan les seves celles,
no deixen tampoc que ningú les miri,
ni elles mateixes les contemplen.
Quan les bresques de mel, madures,
han arribat al seu dia,
tasta llavors totes les llaminadures!

Liebst du um Schönheit

Liebst du um Schönheit,
O nicht mich liebe!
Liebe die Sonne,
Sie trägt ein gold'nes Haar!

Liebst du um Jugend,
O nicht mich liebe!
Liebe den Frühling,
Der jung ist jedes Jahr!

Liebst du um Schätze,
O nicht mich liebe.
Liebe die Meerfrau,
Sie hat viel Perlen klar.

Liebst du um Liebe,
O ja, mich liebe!
Liebe mich immer,
Dich lieb' ich immerdar.

Si estimes la bellesa

Si estimes la bellesa,
oh, no m'estimis a mi!
Estima el sol,
que té una cabellera daurada!

Si estimes la joventut,
oh, no m'estimis a mi!
Estima la primavera,
que és jove cada any!

Si estimes els tresors,
oh, no m'estimis a mi!
Estima la sirena,
que té moltes perles!

Si estimes l'amor,
oh, sí... estima'm a mi!
Estima'm sempre,
com jo t'estimaré a tu!

Um Mitternacht

Um Mitternacht
Hab' ich gewacht
Und aufgeblickt zum Himmel;
Kein Stern vom Sternengewimmel
Hat mir gelacht
Um Mitternacht.

Um Mitternacht
Hab' ich gedacht
Hinaus in dunkle Schranken.
Es hat kein Lichtgedanken
Mir Trost gebracht
Um Mitternacht.

Um Mitternacht
Nahm ich in acht
Die Schläge meines Herzens;

A mitjanit

A mitjanit
m'he despertat
i he mirat al cel;
cap estrella del firmament
m'ha somrigut
a mitjanit.

A mitjanit
he pensat
en les obscures lluites del dia.
Cap pensament lluminós
m'ha donat consol
a mitjanit.

A mitjanit
he escoltat
els batecs del meu cor.

Ein einz'ger Puls des Schmerzes
Wär angefacht
Um Mitternacht.

Um Mitternacht
Kämpft' ich die Schlacht,
O Menschheit, deiner Leiden;
Nicht konnt' ich sie entscheiden
Mit meiner Macht
Um Mitternacht.

Um Mitternacht
Hab' ich die Macht
In deine Hand gegeben!
Herr! über Tod und Leben
Du hältst die Wacht
Um Mitternacht!

Només el pols del dolor
estava present
a mitjanit.

A mitjanit
he lliurat la batalla
oh, humanitat, del teu sofriment;
però no he tingut prou força
per a decidir,
a mitjanit.

A mitjanit
he depositat la meva força
en les teves mans;
Senyor, Tu tens el poder
sobre la mort i la vida,
a mitjanit.

Ich atmet' einen linden Duft

Ich atmet' einen linden Duft!
Im Zimmer stand
Ein Zweig der Linde,
Ein Angebinde
Von lieber Hand.
Wie lieblich war der Lindenduft!

Wie lieblich ist der Lindenduft!
Das Lindenreis
Brachst du gelinde!
Ich atme leis
Im Duft der Linde
Der Liebe linden Duft.

Aspirava un suau perfum

Aspirava un suau perfum.
Hi havia a la cambra
el present
d'una mà estimada:
un branca de tiller;
que dolç era el perfum del tiller!

Que dolç era el perfum del tiller!
Tu vares trencar lentament
el borró del tiller;
i ara aspiro suauament
en el perfum del tiller,
el dolç perfum de l'amor.

Ich bin der Welt abhanden gekommen

Ich bin der Welt abhanden gekommen,
Mit der ich sonst viele Zeit verdorben,
Sie hat so lange nichts von mir vernommen,
Sie mag wohl glauben, ich sei gestorben!

Es ist mir auch gar nichts daran gelegen,
Ob sie mich für gestorben hält,
Ich kann auch gar nichts sagen dagegen,
Denn wirklich bin ich gestorben der Welt.

Ich bin gestorben dem Weltgetümmel,
Und ruh' in einem stillen Gebiet!
Ich leb' allein in meinem Himmel,
In meinem Lieben, in meinem Lied!

Estic percut per al món

Estic percut per al món
en què vaig perdre tantes hores;
fa tant de temps que no ha sabut res de mi,
que es deu pensar que sóc mort!

No m'importa gens
que em tingui per mort.
I tampoc puc dir-hi res en contra,
car estic veritablement mort per al món.

Estic mort per a l'aladarull del món,
i reposo en un tranquil indret.
Visc sol en el meu cel,
en el meu amor, en la meva cançó.

Traduccions de Manuel Capdevila i Font

Schubertiada

31a edició

Estimaràs la música

La Schubertiada, compromesa amb la sostenibilitat.

Amb el suport de Fundació Caixa d'Enginyers.

La Schubertiada és un festival que promou la gran tradició de la música clàssica, però a l'hora és una entitat centrada en la joventut i en les preocupacions socials dels nostres temps. És per això que vol promoure una nova cultura sostenible i sensible amb la situació climàtica actual. Això comporta la introducció de criteris de sostenibilitat en totes les activitats i pràctiques quotidianes del festival, fomentar els hàbits sostenibles entre el personal i informar tots els usuaris del festival dels beneficis que això suposa.

La Schubertiada col·labora amb el segell *Biosphere Certified 2023*, un certificat que reconeix les bones pràctiques que garanteixen la sostenibilitat i aposten per una gestió responsable i respectuosa amb el medi ambient i el retorn social. A mig termini, la Schubertiada té com a objectiu adquirir la categoria “Green Festival”, promoguda per la European Festival Association.

Caixa d'Enginyers

AGRAÏMENTS

Col·laborador principal

Sabadell
Fundació

Amb el suport de

Generalitat de Catalunya
Departament
de Cultura

Amb l'ajut de

Diputació de Girona

Ajuntament de Figueres
www.figueres.cat

Castelló d'Empúries

Ajuntament de Vilabertran

Amb el patrocini de

Caixa d'Enginyers

Damm
Fundació

Gràcies a

Audi
Autopodium
Girona - Olot - Figueres - Lloret de Mar

el motel
Hotel Empordà
Figueres

 CONSELL COMARCAL
DE L'ALT EMPORDÀ

aie
ARTISTAS • INVESTIGADORES • EJECUTANTES

AVINYONET DE
PUIGVENTOS
AJUNTAMENT

Mitjà col·laborador

3|3 Cat Música
CATALUNYA RÀDIO

Col·laboradors institucionals

JOVENTUTS
MUSICALS
DE FIGUERES

100
ALICE
LARROCHA

Victoria
100
magazin

En col·laboració amb

Bisbat de Girona · Liederabend · Nord Produccions i Events · Parròquia de Santa Maria de Vilabertran

---

Partners internacionals

Liedzentrum Heidelberg · Schubertiade · Der Lyrische Salon Weimar

---

Organitza

Associació
Franz Schubert